

WALD ORLD

REPORTÁŽ

FESTIVAL VLADIMÍRA NEJEDLA

PRÁCE NAŠICH ŽÁKŮ

MALOVÁNÍ V KRUHU S 11L

TRIGONOMETRIE V 10U

EPOCHA ŘECKÉHO DIVADLA V 10L

POHÁDKOVÁ CESTA 11G

GRAFICKÉ TECHNIKY V 10G

SOCIÁLNÍ PRAKTIKUM 12L

JAK SE TVOŘÍ

ROČNÍKOVÉ DIVADLO

WALDWORLD

JAK SE TVOŘÍ ROČNÍKOVÉ DIVADLO?

Na konci školního roku 2020/2021 jsme ve třídě mluvili o našem ročníkovém divadle. Při jedné z posledních hodin dějepisu s paní učitelkou Angelovou padl návrh, že bychom mohli hrát Kytici, respektive některé balady. Po prázdninách jsme se shodli, že je to dobrý nápad a začali jsme vybírat balady. Nejprve si každý přečetl celou sbírku balad Kytici a vybral si, co by chtěl hrát. Od toho se také výběr odvíjel. Pokud byla balada plně obsazená, byla na seznamu finálního výběru. Jediná balada z výběru, která se později nehrála, byl Štědrý večer.

Od ledna jsme začali zkoušet. První jsme začali skládat scénu u balady Polednice. Paní učitelka Angelová přišla s nápadem, že tam budeme hrát všichni. První vymyslela začátek, nástup stínu polednice. Z řady jsme šli za stále sílícího hlasu a opakování prvního verše do půlkruhu, později jsme to předělali na kruh, ze kterého vystoupí matka. Postupně se přidávaly další části. Pracovali jsme s tím, že dítě bude opravdu hrát nějaký mladší žák ze základní školy. Později nám ale přišlo, že by to bylo příliš těžké pro menší dítě a tím by mohla být atmosféra balady shozena. Přidali jsme i hýbající se „organismus“, které dítě „pokouší“.

Na Polednici jsme pracovali asi dva měsíce, každý týden na hodině dramatické výchovy. Nápady, které do toho paní učitelka vnesla, jen podtrhly strašidelnost a tragičnost balady.

Na konci března jsme začali být velmi nervózní, že máme divadelně zpracovanou jen jednu

celou baladu a termín FestiWalu se blíží. Tomu nebylo ani nápomocné dvou týdnů přerušení v podobě prázdnin a týdne sociálního praktika. Po těchto dvou týdnech jsme se do toho pustili intenzivně. V úterý a středu jsme se tomu věnovali od 10:20 (první vedlejší) až do půl šesté. Z předchozích měsíců, kdy si každý napsal k baladě, ve které hraje nějaké nápady na scénu, jsme měli nějaké scénické poznámky. Pracovalo se s těmi to poznámkami a s textem. Někdy podoba scény vycházela přímo z textu, kde bylo vše podrobně napsané, jako například ve Zlatém kolovratu. Kde to napsané nebylo, dávalo nám to prostor pro naše nápady. Začali jsme zkoušet a říkat, co kdo bude dě-

lat. A do toho jsme si říkali, co by se nám líbilo tam mít, co pozměnit a jaké rekvizity k tomu budeme potřebovat.

TO, ŽE BUDEME MÍT OTOČNÉ PODIUM, JSME VĚDĚLI OD ZAČÁTKU.

Abychom mohli zkoušet, postavili jsme ho u nás ve třídě. Od 14. března jsme s paní učitelkou Angelovou měli epochu dějin umění, a to nám dalo také prostor ke zkoušení. Paní učitelka společně s Marcelou Hoffmeisterovou vymýšlely a sestavovaly scény. Bylo to velmi těžké, nejen vymýšlet to, ale zůstat soustředěný i po několika hodinách zkoušení. Když se na otočné podium přidala rozdělující plenta, dalo to tomu další možnosti a pocit částečného dokončení. Ale ani vymýšlení a nacvičení v který moment se má podium otočit, která scéna se bude muset připravit na druhé straně a kdy co z podia v čas má uklidit ta či ona rekvizita, nebylo jednoduché.

REKVIZITY JSME PŘIDÁVALI POSTUPNĚ, ALE SNAŽILI SE JICH MÍT CO NEJMÉNĚ.

Některé jsme si vyráběli, jiné vypůjčili, jen velmi málo věci jsme dokupovali. I to, si myslím, vneslo do celého divadla opravdu náš „podpis“. Paní učitelka Angelová ještě balady obohatila výběrem doprovodnou hudbou, která to celé skvěle dokreslila.

ZAKOMPONOVALI JSME DO PÁSM A ÚVODNÍ BALADU S NÁZVEM KYTICE, KTERÁ BYLA ZTVÁRNĚNA PĚVECKY A HUDEBNĚ.

Jako poslední balada se skládala balada Vrba, která byla vyjádřena tanečně. Celá Vrba byla složena až v pondělí před FestiWalem, a cvičila se na generální zkoušce. Pořadí balad především určovalo, kdo v jaké baladě hraje, abychom měli čas se převléci. Finální pořadí ovlivňovala i nálada po sobě jdoucích balad.

BĚHEM NACVIČOVÁNÍ DIVADLA SE VE TŘÍDĚ NÁLADA A NAPĚTÍ VELICE RYCHLE STŘÍDALY.

Nejprve odhodlání a nadšení, poté únava a neshody, které vyústily v ostrou hádku týden před premiérou. Vždy tam byl ale někdo, kdo znovu obnovil naše odhodlání a zaktivizoval nás, ať už paní učitelka nebo my sami mezi sebou.

Před premiérou panovala velká ner-

voznost a obavy, abychom to předali tak, jak chceme a jak jsme to nacvičili. Divadlem jsme vlastně žili, ráno jsme vstávali a naskakoval nám text našich balad, přes den jsme je několikrát cvičili a večer zas s textem v hlavě usínali. Po premiéře přišla velká vlna štěstí a pocitu, že jsme to jako tým zvládli, a navíc úžasně. Zároveň přišel i pocit úlevy, že jsme mohli shodit jakési „břemeno“, které bylo hlavně dáno tíhou témat Erbenových balad.

Příjemné a pozitivní reakce a ohlasy na naše divadlo nás potěšily a utvrdily v tom, že naše úsilí a snaha do toho vložená, se vyplatila.

Mnohokrát děkujeme paní učitelce Angelové a Marcelle Hofmeisterové.

REPORTÁŽE

4–15 FestiWal Vladimíra Nejedla ▼

5 Atmosféra FestiWalu

6–8 Dílny a workshopy

9 Ročníkové divadlo příbramského lycea

10–11 Literární kavárna a Gellnerův sklípek

11 Osobnost Mgr. Vladimíra Nejedla

12 Vystoupení našich hostů

13 Koncert 1VISH a The Peanuts

14–15 Výstava fotografií

JAK SE TVOŘÍ...

2 Ročníkové divadlo

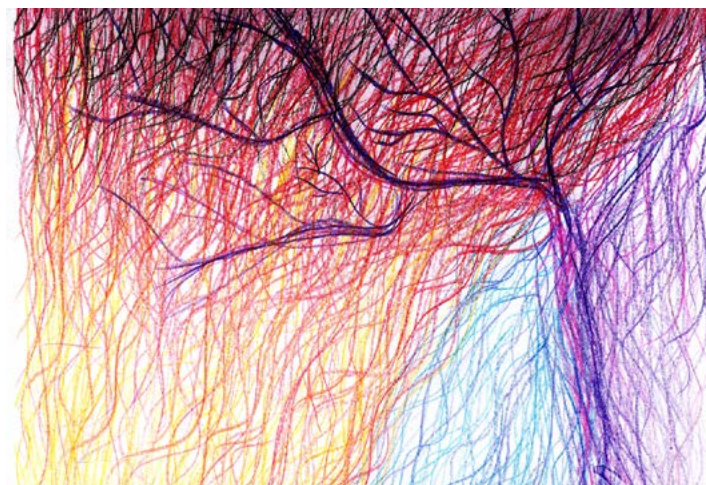
PRÁCE NAŠICH ŽÁKŮ

16 Malování v kruhu s 11L ▼

17 Trigonometrie v 10U

18–20 Epocha řeckého divadla v 10L ▼

21 Antické masky 10L

22–24 Pohádková cesta 11G ▼

25 Grafické techniky v 10G

26–28 Sociální praktikum 12L ▼

MYŠLENKA FESTIWALU MÚZICKÝCH UMĚNÍ VLADIMÍRA NEJEDLA VZNIKLA PŘED NĚKOLIKA LETY

Tehdy jsme začali vnímat, že je třeba vytvořit platformu, kde se mohou setkávat žáci středních waldorfských škol celé republiky. Inspirací pro nás bylo již dlouhá léta fungující Duhové divadlo v Písku. Přesto jsme věděli, že bychom chtěli dát příležitost nejen divadlu, ale i dalším odvětvím umění – zpěvu, hře na nástroje, autorskému čtení, eurymii...

Nechali jsme školu proběhnout anketu, jejímž výstupem měl být samotný název festivalu. Finální verze v sobě obsahuje všechny potřebné informace: jde o waldorfský festival, obsahuje v sobě celé spektrum uměleckých výstupů a nese jméno zakladatele příbramské školy a člověka, který stál u rozšíření waldorfské pedagogiky a antroposofie v našich geografických šířkách – tedy Vladimíra Nejedly. V tuto chvíli jsme měli pouze nejasné představy o samotné realizaci, a to jsme ještě netušili, že přijdou 2 roky nejen edukativního, ale i kulturního temna. Vše špatné je ale pro něco dobré, jak praví staré přísloví, a v nás o to více myšlenka společného kulturního setkání sílila. Pokud byl dříve důvod k tomu, aby se naši žáci setkávali, v tuto chvíli narostl do obřích rozměrů.

Po dlouhém procesu přišel první den FestiWalu – 6. duben 2022. Naši žáci střední školy byli připraveni hostit návštěvníky z ostatních waldorfských škol. Učitelé nachystali workshopy, které probíhaly mezi jednotlivými představeními. Mohli jste si dát něco dobrého v Literární kavárně 13. třídy lycea a přitom si poslechnout autorské čtení, mohli jste si vyrobit sešit na workshopu Knihvazačství, vyrobit placku nebo vtipnou glosu na Recykliteratuře, pozorovat a malovat se skupinou Pozorování přírody, výtvarničit v ateliéru, pracovat se dřevem v dílnách, rozdmýchat výheň s našimi kováři, hrát divadlo a zpívat na workshopu Muzikálové herectví, zahrát si divadlo v německém

Veronika Poláčková Nejedlová a Robert Žák zahajují FestiWal a představují osobnost Vladimíra Nejedly

jazyce nebo konverzovat s rodilým mluvčím v jazyce anglickém, projít si výstavu fotografií všech našich tříd. Náš první ročník lycea přichystal skvělé občerstvení, celá třída byla v pohotovosti po celou dobu trvání festivalu. Tým učňů a lyceánů přichystal tělocvičnu, proměnil ji v divadelní sál, světly utvářel atmosféru a zvukem podporoval jednotlivá vystoupení. První večer vystoupila naše 12. třída lycea s ročníkovým divadlem. Hráli Kytici, která měla obrovský úspěch. Druhý večer patřil uvolněné atmosféře – na podiu vystoupily dvě kapely. Jedna ve složení současných žáků střeň školy, druhá z našich absolventů. Diváci tančili, atmosféra byla struhující. Naši kolegové a žáci lycea z Českých Budějovic a Olomouce připravili několik úžasných vystoupení a dali nám tak možnost nahlédnout do jejich práce. Za to velmi děkujeme, stejně jako za účast, která byla početná, a bez které by náš festival nebyl tím, kterým se nakonec stal. V pátek jsme měli možnost sledovat eurymtické vystoupení lycea Opatov. Naši žáci

viděli, jak úžasné to je, když se tímto uměním člověk zabývá, když mu dá potřebný čas a odhodlání.

První ročník je za námi, další se chystá. Snad se příští rok sejdeme v ještě hojnější počtu a budeme tak společně tvořit umění ve společenství těch, kteří jsou svázáni s waldorfskou školou.

Zuzana Angelová

Následující řádky patří sloům paní učitelky Šárky Štverákové z Olomouce:

Příbramská waldorfská školo, chci Vám za sebe, Katku Dvorskou i všechny naše studenty ještě jednou nesmírně poděkovat za možnost zúčastnit se FestiWalu. Ptala jsem se studentů, jestli vnímají něco, co by mohlo být příště jinak, lépe, ale na nic jsme nepřišli :) Opravdu, všechno bylo perfektní. Termín konání, workshopy, organizační zajištění... prostě nenacházíme nic, co bychom Vám mohli dát jako zpětnou vazbu pro vylepšení pro příště. Možná jedna věc, jsme naprosto ochotni za takovou akci zaplatit i nějaký účastnický poplatek.

Moc děkuji za to, že to děláte a jak to děláte, vím, jak obrovské množství úsilí a práce za takovou akci musí být. A děkuji za Vaši ochotu a vstřícnost sdílet s námi Vaše zkušenosti a znalosti. Moc si toho vážíme.

Těším se na další setkávání, upřímně a s velkou radostí.

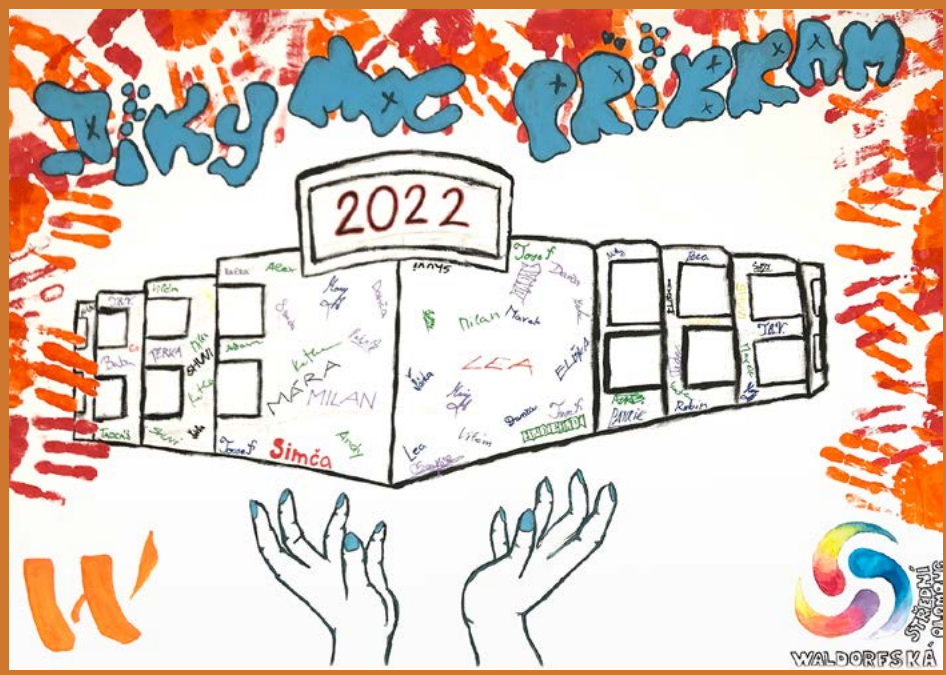
*S úctou a poděkováním,
Šárka Štveráková WSS Olomouc*

ATMOSFÉRA FESTIWALU

Před zahájením FestiWalu celou školou proudilo napětí, očekávání a obavy, aby vše klaplo.

Tyto emoce se prolínaly i do naší únavy a celkové nálady. To ovšem se zahájením FestiWalu zmizelo a celá atmosféra se proměnila v pohodovou a příjemnou. FestiWal začínal každé ráno v osm hodin v tělocvičně naší školy zpíváním s panem ředitelem, který nás vždy zasvětil do programu dne. Po zpívání následovala menší pauza, během které jsme se všichni přesunuli do Hornické ulice, kde začaly workshopy. Já, jakožto fotografka celé akce, jsem měla možnost proplouvat celou školou a nasát tak atmosféru každého workshopu. Bylo to něco úžasného, každý měl svou specifickou atmosféru, avšak všechny měly společného jmenovatele – pohodu. Po workshopech mezi studenty probíha-

ly různé konverzace – ať už na téma waldorf či osobní poznatky z celého FestiWalu. Když byl chvíli čas, rádi jsme si zašli na něco dobrého do Gellnerova sklípku vedeného 13L – konkrétně pod taktovkou Veroniky Velátové a Jana Sedláka. Sklípek nabízel škálu občerstvení a hlavně příjemné posezení. Výtěžek ze sklípku šel do fondu maturitního plesu 13L. Během odpoledne probíhala různá vystoupení a ve čtvrtek večer nás všechny čekal koncert kapel 1VISH a The Peanuts. Koncert byl nezapomenutelný a tímto bych chtěla oběma kapelám moc poděkovat. Studenti, kteří se rozhodli vyměnit komfort své postele za podlahu ve třídě, rozhodně neprohloupili. Přespávání ve škole byl obrovský zážitek a konverzace, které probíhaly pod rouškou noci byly nezapomenutelné. Atmosféru FestiWalu hodnotím naprosto kladně a už se nemůžu dočkat dalších ročníků.

Nela Frantová, 11. ročník

DÍLNY A WORKSHOPY

Po příjezdu a přivítání našich hostů jsme se přesunuli dolů do Dlouhé, kde začaly probíhat dílny a workshopy. Všichni se rozutekli a my, jakožto fotografové, jsme začali zdokumentovávat různé okamžiky.

Bylo spoustu zajímavých stanovišť jako například **KRESBA** s paní učitelkou Málkovou nebo také **LITERÁRNÍ KAVÁRNA** s paní učitelkou Stefanidesovou (všechny byly samozřejmě krásné).

Večer jsme všichni odpadli únavou do svých spacáčků.

Brzo ráno jsme měli společně zpívání a poté se šlo opět na workshopy. Vše probíhalo stejně jako den předtím. Do toho probíhala různá vystoupení, například dvanácté třídy, která hrála ročníkové divadlo.

Celé ty tři dny jsme si moc užili a těšíme se na příští rok.

Nela Leffermanová, 11. ročník

LIDOVÉ ŘEZBÁŘSTVÍ

Anotace workshopu:

Tato skupina nabízela práci na drobné řezbě. Pomocí řezbářského nože se vyřezávala jednoduchá soška sovy z lipového dřeva.

MUZIKÁLOVÉ HERECTVÍ

Anotace workshopu:

Jmenuji se Sabina Hauserová a jsem studentkou maturitního ročníku Waldorfského lycea v Příbrami. Někteří z vás mě mohou znát z divadla Kalich nebo Hudebního divadla Karlín. V mé lekci jsem provázela základy muzikálového herectví. Celý workshop byl stylizován do muzikálu Rebelové. Moc jsme si to užili!

RECYKLITERATURA

Anotace workshopu:

Jednalo se o tvorbu příběhů kombinováním fotografií a textů nalezených v knihách a časopisech. Kromě recykliteratury znikly i zajímavé autorské koláže.

LITERÁRNÍ KAVÁRNA

Anotace workshopu:

Program: Výroba samolepek, poslech hudby, autorské čtení, občerstvení, relaxace.

Kdy bylo „otevřeno“? 13. třída byla otevřena po celou dobu konání programu.

WORKSHOP AJ

Anotace workshopu:

An Exploration of American Decline byl workshop pro studenty všech ročníků, pokud měli pokročilou angličtinu a zájem na zahraniční styky. Workshop byl kombinací prezentací a diskuzí o poklesu spojených států z různých pohledů. Kromě jiných témat se probíralo následující:

- A. Pokles Ameriky: Realita nebo fikce?
- B. Americká vojenská činnost v zahraničních válkách
- C. Hospodářská konkurence s Čínou
- D. Politická polarizace
- E. Kulturní válka

KRESBA

Anotace workshopu:

Ve výtvarné dílně si žáci mohli vyzkoušet práci s lihovým fixem, alobalem a Coca-Colou.

DIVADLO V NĚMČINĚ

Anotace workshopu:

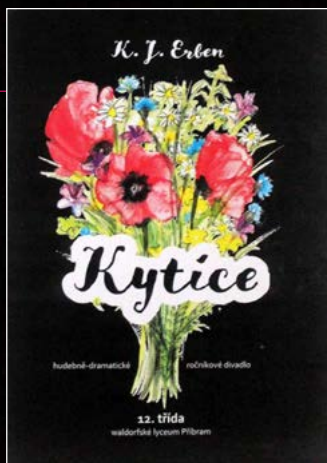
Tématem tohoto workshopu bylo vnímání času. Kdy čas vnímáme zrychleně a kdy zpomaleně? Co chceme a musíme v životě zažít? Jak reagujeme na dnešní zrychlenou dobu? Vyzkoušeli jsme si divadelní cvičení, které prověřilo náš smysl pro čas. Hledali jsme estetické formy vyjádření jak čas zpomalit a zrychlit a na závěr jsme vytvářeli vlastní divadelní scénky. K účasti na workshopu nebyla nutná znalost německého jazyka, neboť ten měl svoji roli pouze na pozadí.

KNIHVAZAČTVÍ

Anotace workshopu:

Výroba sešitů nejen pro tvůrčí psaní.

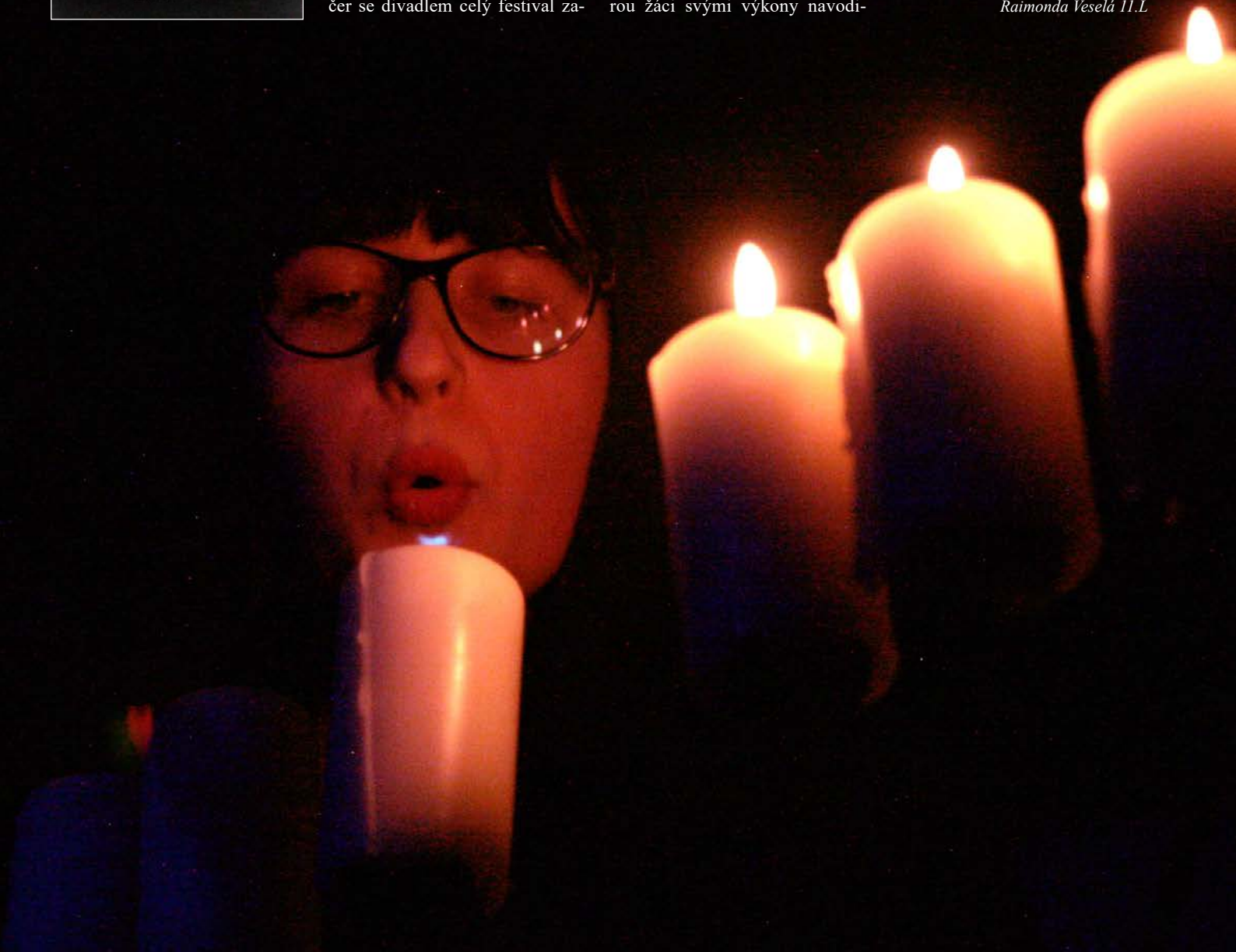
ROČNÍKOVÉ DIVADLO PŘÍBRAMSKÉHO LYCEA

Při FestiWalu zahrála 12. třída příbramského lycea dvakrát své ročníkové divadlo. Ve středu večer se divadlem celý festival za-

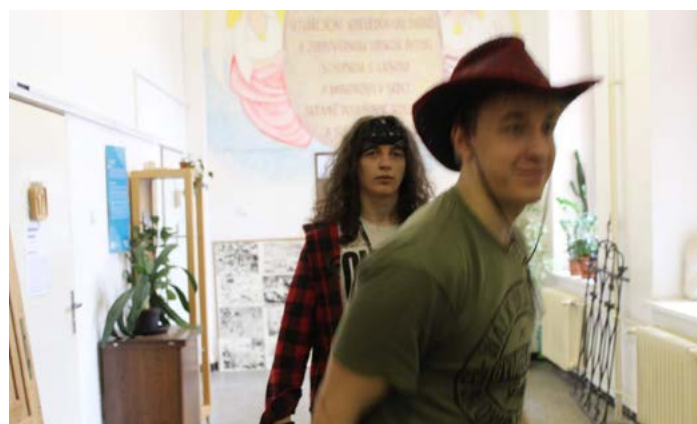
hájl, podruhé se divadlo hrálo v pátek dopoledne pro účastníky festivalu kteří neměli šanci jej vidět předtím. Žáci divadelně zpracovali pět příběhů z knihy Kytice od Karla Jaromíra Erbena. Celé vystoupení bylo dech beroucí. Divadelním sálem se línula pochmurná atmosféra, kterou žáci svými výkony navodi-

li. Kouzlo Kytice K. J. Erbena je samo o sobě velmi náročné k četbě, natož bylo náročné tuto hru sehrát. V hercích samotných samozřejmě silně rezonoval každý z příběhů, to samé působilo na diváky. Celé představení sklídilo obrovský úspěch a velice dlouhý potlesk vestoje.

Raimonda Veselá 11.L

O SKVĚLOU ATMOSFÉRU LITERÁRNÍ KAVÁRNY A GELNEROVA SKLÍPKU SE POSTARALI NAŠI MATURANTI

JAK VZNIKLA MYŠLENKA GELLNEROVA SKLÍPKU?

Od roku 1802 byl prostor Gellnerova sklípku využíván jako hospoda, či vinárna, kde se setkávali příbramští vysokoškolští studenti, mezi které se v té době řadil právě dnes velmi známý anarchistický literát, básník a malíř František Gellner. V tomto sklepe se utvářela jeho ranná básnická díla, i na první pohled jednoduché, ale myšlenkově velmi bohaté kresby.

Po smrti Františka Gellnera byl tento prostor pojmenován po jeho osobě a téměř o sto let později se o tomto místě dozvěděl můj otec Václav, kterého myšlenka pustého sklepa s tak bohatou historií ihned uchvátila a pustil se do rekonstrukce celého domu a Gellnerův sklípek se svými přáteli znovu otevřel. Nad sklípkem také fungoval legendární NewYork bar, který dlouhou dobu zastupoval středobod příbramského nočního života.

Nic ale netrvá věčně a kvůli nevyspalým sousedům se NewYork bar musel zavřít a později i Gellnerův sklípek.

Mě a mého spolužáka Honzu Sedláka pohltila podobná myšlenka jako tehdy mého otce a o Gellnerův sklípek jsme se začali zajímat, naše myšlenky mohly být díky FestiWalu Vladimíra Nejedla zrealizovány a během 4 dnů, před začátkem celé akce, jsme se skrze 35centimetrovou vrstvu prachu a kamení pustili do zvelebení celého prostoru.

Gellnerův sklípek tak mohl opět zastat funkci setkávání se rozradostnění lidí, kteří do něj zavítali.

Jsmo rádi, že nám naše škola takovýto projekt umožnila a při dalším otevření Gellnerova sklípku Vás všechny budeme s radostí vítat, stejně jako tam lid již po staletí vždy vítán byl.

Veronika Velátová

FestiWál

VLADIMÍRA NEJEDLA V PŘÍBRAMI

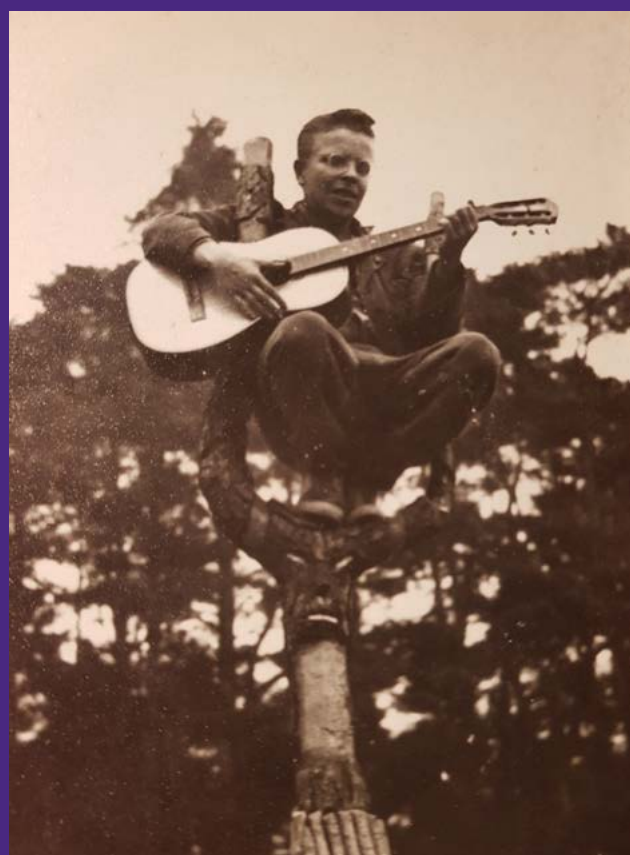

Mgr. Vladimír Nejedlo

Waldorfská škola Příbram je neodmyslitelně spjata s osobností pana Mgr. Vladimíra Nejedla (1935–2000). Po celý život se jako pedagog zabýval filozofií Rudolfa Steinera, zakladatele první waldorfské školy ve Stuttgartu (1919).

Hned po sametové revoluci se spolu se svým bratrancem Dr. Josefem Bartošem zasazoval o to, aby v České republice měly své nezastupitelné místo i školy tohoto typu. Jejich úsilí nepřišlo nazmar. První waldorfská škola vznikla v roce 1990 a rok poté škola v Příbrami vítala své prvňáčky. Vladimír Nejedlo, v té době ředitel Školského úřadu, zval do našeho města zkušené učitele ze zahraničí, kteří přednášeli široké veřejnosti, rodičům školy a pomáhali nově začínajícím pedagogům.

Zásluhou Vladimíra Nejedla probíhalo v Příbrami tříleté vzdělávání budoucích učitelů waldorfských základních i mateřských škol. V roce 2021 oslavila příbramská škola třicáté výročí svého založení. Necht' zůstane věrná impulzům a myšlenkám svého duchovního učitele.

EURYTMICKÉ VYSTOUPENÍ A ROČNÍKOVÉ DIVADLO Z ČESKÝCH BUDĚJOVIC

8. dubna 2022 nás na festivalu středních škol a devátých ročníků navštívila střední škola z Opatova. Předvedli nám eurytmické vystoupení – báseň Duše od Olgy Scheinpfulgové, Čarodějova učně z pera Johanna Wolfganga Goetha a Baladu, již zkompono-

val Johannes Brahms. Vystoupení proběhlo pod vedením paní učitelky Forbakové a paní učitelky Úllové. Děkujeme druhému ročníku z Prahy za tuto jedinečnou možnost vidět představení plné emocí a doufáme, že naši školu třeba za rok na festivalu opět navštíví. Studenti také mohli zhlédnout úryvek právě zkušeného ročníkového divadla českobudějovického lycea a my se těšíme, až budeme moci vidět celou hru. Třeba na příštím FestiWalu!

Zuzana Soukupová, 11. ročník

KONCERT 1VISH A THE PEANUTS

Čtvrteční nabitý program ukončil koncert kapel bývalých i současných studentů našeho lycea a to 1VISH a The Peanuts. No a musím říct, že to chlapi opravdu umí rozjet. Podařilo se jim vytvořit skvělou atmosféru a roztančit celý sál. Zahráli i pár známějších hitovek, takže si každý mohl zaspívat a bylo vidět, že si všichni živou muziku náramně užívají. Myslím, že málokdo odcházel s suchým tričkem. Na koncert svých spolužáků se přišlo podívat i několik bývalých absolventů lycea, takže bylo fajn po nějaké té době opět vidět známé tváře. Celkově koncert hodnotím jako příjemnou třešničku na dortu a bylo to skvělé odreagování po dlouhém perném dni

Viktor Váňa, 11.L.

Srdčně zveme na akci pořádanou
waldorfským lyceem Příbram

VÝSTAVA FOTOGRAFIÍ

ŽÁKŮ LYCEA

KDE?

PROSTORY LYCEA
Dlouhá 163, Příbram

KDY?

VERNISÁŽ
ve čtvrtek
7. 4. 2022
od 17.00 hodin

VÝSTAVA FOTOGRAFIÍ ŽÁKŮ LYCEA

Součástí FestiWalu Vladimíra Nejedla byla vernisáž fotografií studentů lycea. Po krátkém uvedení výstavy studentky Anička Urbanová a Miriam Chytilová nám za zvuků pianu a flétny výstavu otevřely.

Chodby waldorfského lycea zpestřily černobílé fotografie vznikající během epoch fotografie od 10. po 12. ročník lycea. Návštěvníci si mohli prohlédnout první fotografické pokusy s Pinhole fotoaparáty, portrétní a krajinářské fotografie pořízené analogovými fotoaparáty až po fotografické knihy, které vznikly propojením s epochou knihvazby.

Fotografie byly prezentovány na černých panelech, které daly vyniknout černobílé kráse. Do přípravy se studenti zapojili jak jen mohli. Studenti 10. ročníku pomohli s prezentací Pinhole camera a Flóra Hašlarová vyzdobila fotopanel krásnou kresbou. Za pomoci asistenta Petra Tomečka připravili občerstvení, aby se nám umění lépe trávilo.

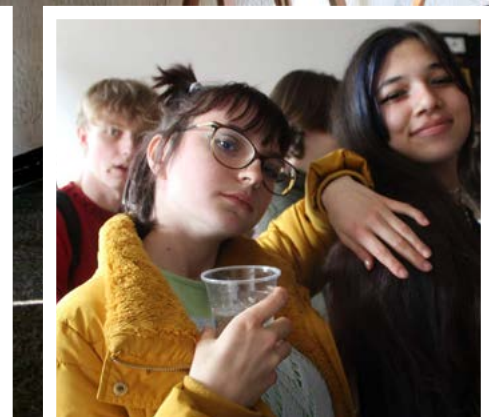
Dvanáctý ročník pomohl s rozmístěním pohlednic a portrétů a Eileen Power dokreslovala atmosféru vernisáže elektrickou kytarou.

Lucie Ježková z 11. třídy se postarala o další malířské zpestření výstavy v podobě postavy s fotoaparátom, která se stala podkladem na plakát k výstavě.

Fotoreportážní skupinka studentů 11. ročníku (Nela Frantová, Nela Leffermanová, Raimonda Veselá, Zuzana Soukupová a Viktor Váňa), kterou mohli vidět všichni účastníci Festivalu pobíhat a fotit, pomohla s instalací výstavy.

Výstava fotografií dala možnost studentům, učitelům a rodičům waldorfských škol nahlédnout pod pokličku epoch fotografie a za to Vám všem studentům děkuji.

Kateřina Kalibánová, učitelka fotografie

MALOVÁNÍ V KRUHU

JEDNA Z HODIN VÝTVARNÉ VÝCHOVY S 11L

V hodině výtvarné výchovy žáci malovali větvíčky vrby jívy s plstěným ptáčkem ve skleněné váze. K malbě jsme použili anilinové barvy. Každý se postavil ke svému stojanu a začalo malování. Do této fáze to vypadalo na běžné malování, ale byla řečena informace, kterou nikdo nečekal. Ve směru hodinových ručiček se u stojanu budete střídat po třiminutovém intervalu a budete pokračovat v díle předchozího spolužáka. Točilo se to do doby, než se dostali ke svému prvnímu obrázku. Na závěr jsme si obrázky položili vedle sebe a pozorovali rozdíly. Vzniklo několik stejných děl od jednoho autora a tím je třída 11L.

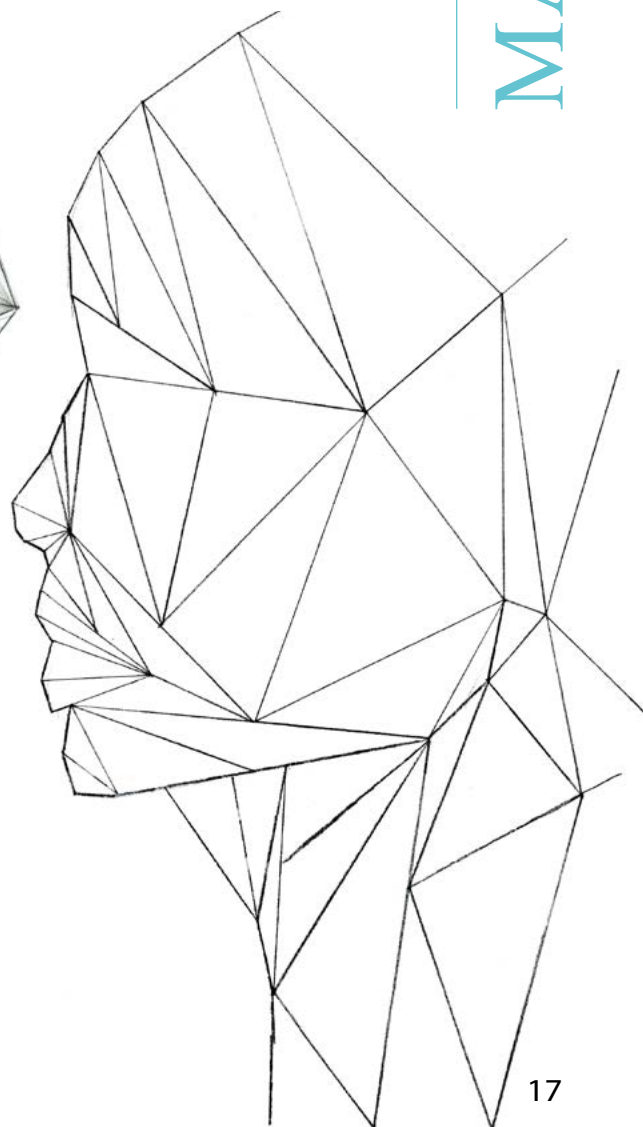
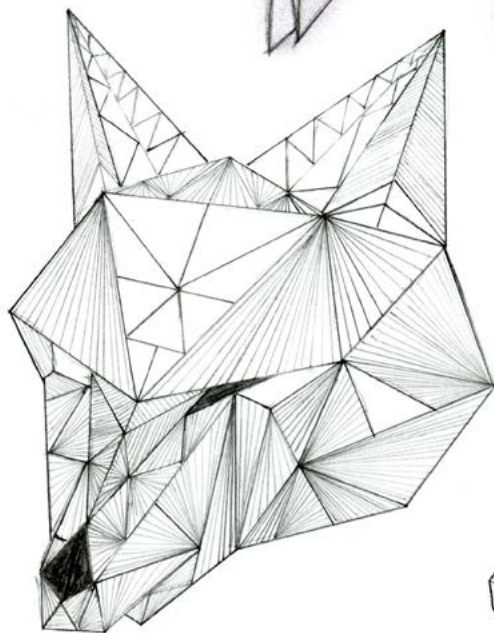
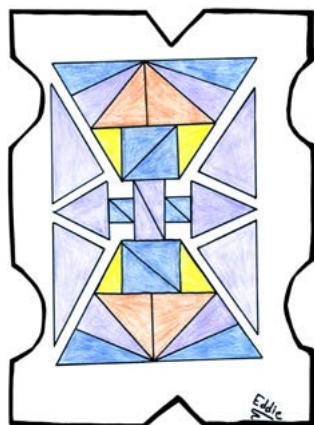
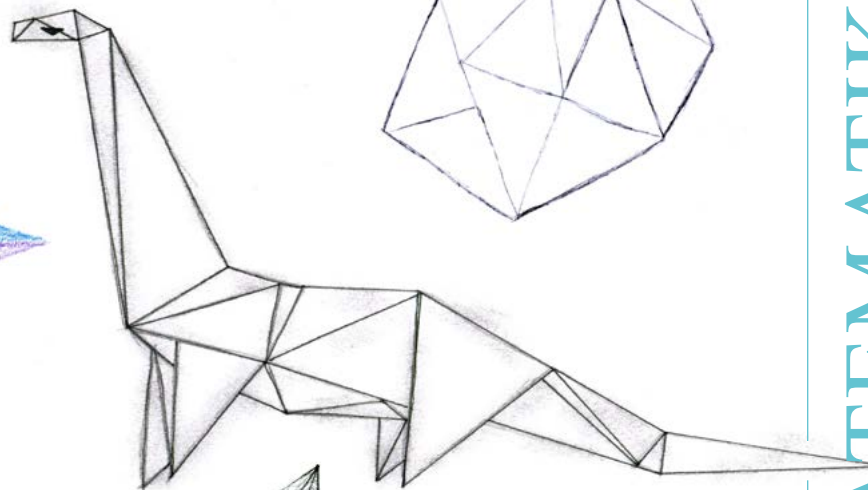
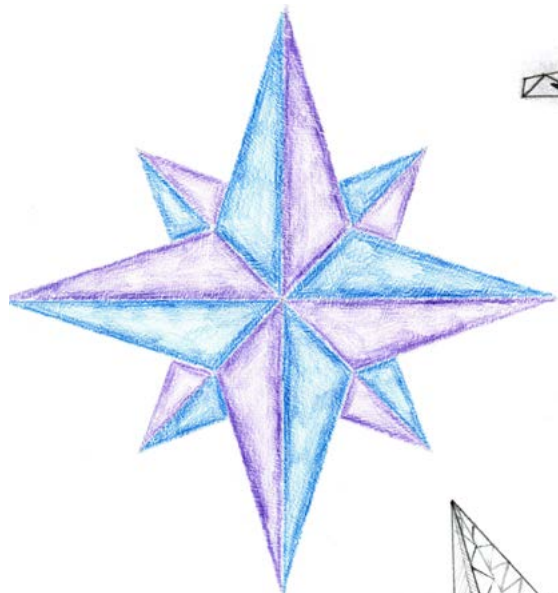
Michaela Málková

Hlavním tématem druhého pololetí třídy 10U v matematice byla trigonometrie.

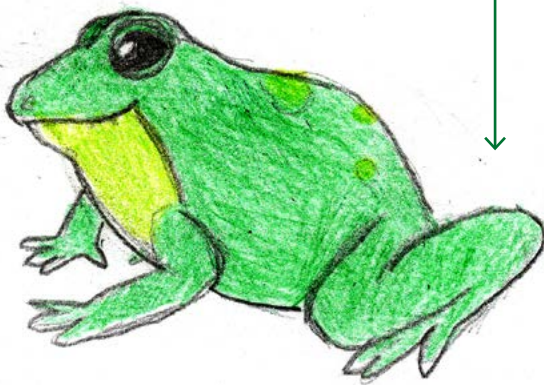
Zkoumali jsme trojúhelník a jeho vlastnosti, měřili úhly, počítali pomocí goniometrických funkcí délky stran a velikosti vnitřních úhlů v pravoúhlém trojúhelníku. Při pohledu do historie jsme objevili, jak pomocí podobnosti trojúhelníků měřili ve starověku výšku pyramid. Trojúhelník byl i tématem umělecké části epochy – tuto formu zpracovala ve svých nákresech většina třídy.

Markéta Vernerová

VENDY

Pracovala jsem na projektu o Aristofanovi společně s Lindou a Berenikou. Četly jsme komedii Žáby. Sepsaly jsme společně obsah knihy a pak jsme vytvořily každá zvlášť prezentaci vlastního dojmu, pocitu. Já jsem opsala a odprezentovala část komedie. Během epochy jsme naslouchali dalším referátům a naučili jsme se tak základní informace o starověkém Řecku.

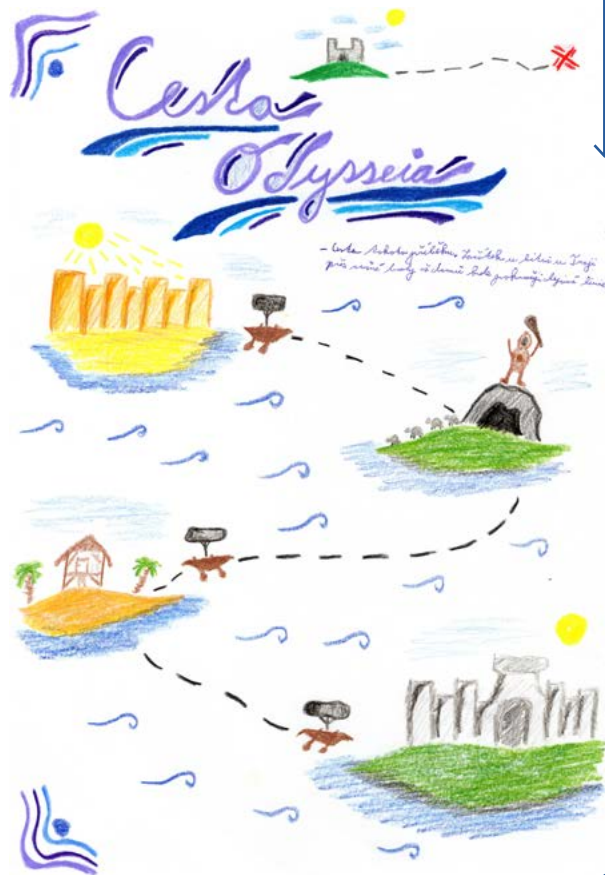
ANEŽKA

Tato epocha mi připadala trochu rozlitaná. Nemyslím to nijak zle, ani mně to nevedí, jen si teď nemůžu udělat moc ucelený dojem. Mám v hlavě takové střípky. Jsou to celkem spokojené střípky. Některé jsou trochu „přeantigonované“, přece jenom jsme si ji četli společně, já jsem ji pak kvůli referátu četla ještě jednou sama, plus jsme ještě dělali divadlo a animaci. Ale to společné čtení se mi moc líbilo. Ve třídě se rozlehl ticho a všichni naslouchali. Někdo sice občas usnul, ale byl aspoň potichu a příběh jsme dobře slyšeli. Líbí se mi, že vlastnosti postav z řeckých příběhů můžu pozorovat i dneska. Občas někdo něco udělá a v mé hlavě vyskočí: „Hele, Oidipus.“ Nebo: „Skoro jako Isméne.“ Tahle epocha mi přišla taková provázaná klidem a pohodou, ale možná je to tím, že mi čeština nevedí.

JONÁŠ

Epocha češtiny mi přišla hodně kreativní a téma starověkého Řecka mě moc bavilo. Částečné čtení knihy, prezentace, nacvičování divadla a tvoření animace. Práce nebyla jednotvárná a víc se mi chtělo tvořit a učit se nové informace. Seznámení s dalšími příběhy jiných knih skrz malé referáty bylo také super. Vyprávěcí část a rytmická část – tohle všechno dalo epoše nadšení a život.

BOHDAN

Probírali jsme starověké Řecko, nejdříve nějaká teorie, což je obecně ta nudnější část epochy, ale poté jsme dělali referáty, u kterých jsme postupovali následovně: rozdělili jsme si díla řeckých autorů (ten den jsem nebyl ve škole, tak jsem se téma dozvěděl později). V týmu jsem měl Jonáše a Ondru a měli jsme číst Odyseu od Homéra. Pak jsme si práci rozdělili. Knížka pro mě nebyla neznámá, protože jsme z ní na základce připravovali divadlo. S Jonášem jsme před třídou shrnuli obsah a potom jsme každý představil svůj obrázek. A to mi přišlo moc zábavné a mám pocit, že jsem i více pochytal, než kdybychom jenom psali.

ŽIVA

Mně se nejvíc z epochy líbilo prezentování, i když to někdy nebylo nejlepší, zaujalo mě, jak to každý prezentoval jinak. Také jsem obdivovala obrázky, které si každý namaloval podle toho, jakou část díla si vybral. Já četla Íllias od Homéra. Je to těžká kniha na čtení, ale přečetla jsem alespoň něco, za což jsem ráda. Knížka mě z počátku moc nezaujala, protože jsem ji nechápala, avšak, když jsem si o ní zjistila více, líbila se mi.

FLÓRA

Mně se epocha líbila. Jak každý prezentoval dílo, které si vybral, tak jsem se o těch dílech mnoho dozvěděla. Aspoň jsem ty knihy nemusela číst celé 😊. Já si vybrala Ezopovy bajky, a jelikož jsem jich už několik znala, například Želva a zajíc, tak jsem si přečetla další. Každá z bajek obsahuje ponaučení a jedno z nich z bajky O lišce a oslu mi uvízlo v hlavě: Vyšší nemají ponížovat nižší, vždycky se jim to vrátí (karma).

TONDA

Epocha češtiny mě bavila. Referát se mi moc nepovedl. Čtení části mé knihy bylo náročné, hodně těžké a složité. Poslech jiných referátů byl poučující a už vím, že mám pracovat

důsledněji. Moje skupina byla fajn, ale jeden člen prudil, protože se mu nelíbilo, jak jsme napísali úvod... Už nevím, co mám psát, takže konec a děkuju za epochu. Odnul jsem si nové zkušenosti.

MILAN

V epoše českého jazyka, která proběhla v dubnu, jsme se zabývali literaturou starověkého Řecka. Cvičili jsme i divadelní hru Antigona, kterou jsme spojili s informatikou a vytvořili animaci. K divadlu jsme si vyrobili ve výtvarce i masky.

EMA

Při epoše češtiny jsem nejen putovala do hloubek a krás řeckého divadla, ale také poznala, že všechno se nemusí líbit všem, i když to tak na první pohled vypadá. A že to mám buď přijmout nebo se to v klidu snažit pochopit.

NELA

V této epoše jsme se věnovali starověkým spisovatelům., Já jsem se v naší skupině věnovala Ezopovi a udělala referát na jednu z jeho bajek Prase a ovce. Dozvěděli jsme se zajímavé informace od ostatních skupin a poučení z našich bajek. Epocha mě bavila. Můj referát vyvolal obrovskou diskusi vzhledem k ponaučení, které z této bajky vyplynulo. „Neměli bychom dělat závěry, dokud neznáme celou pravdu.“

↓

Ezopovy bajky

KÁJA

↑

Při této epoše jsme dělali referáty. Já jsem si vybrala Ezopa a jeho bajky. Tvořila jsem to společně s Nelou, Flórou a Tomem. Každý jsme si vybral jednu bajku, která se mu nejvíce líbila. Díky i ostatním referátům jsme se toho hodně dozvěděli, nebylo to ani zas tak nudná epocha, byla celkem záživná.

LINDA A.

Epocha češtiny byla hodně zajímavá, protože jsme pracovali na řecké literatuře ve skupinách. Každý si ale tvořil svůj obrázek, což mě hodně bavilo, protože ráda kreslím. Jsem ale líná, tak mě k tomu tento úkol donutil. Hodně jsem si to užila. Dokonce jsem začala používat barvy, čehož jsem se dosud bála, ale nebylo to zase tak strašné. Epocha byla skvělá.

JAKUB

Ve skupině jsem pracoval spolu s Natem a s Filipem. Měla s námi být i Zoša, ale byla nemocná. Zpracovával jsem spolu s ostatními drama Král Oidipus. I když je toto dílo plné umírání, bylo zajímavé si ho přečíst. Můj výstup byl obrázek Oidipa, který zabíjí svého otce. Přestože příčinou všech vražd byl právě on, bylo mi ho trochu líto, protože proti věštbě nemohl nic dělat. Také jsme nacvičovali divadlo (Antigona) a v hodinách informatiky jsme toto dílo animovali. Jiné skupiny měly dramata jiných řeckých autorů, např. Médea, Antigona aj.

LINDA

V této epoše jsme dělali řecké drama. Ve skupinách jsme si měli přečíst určenou knihu, poté jsme prezentovali naše výstupy z toho, jak jsme knihu vnímali. Taky jsme si zkoušeli zahrát divadlo nebo jsme vytvářeli animaci.

NAT

Epocha literatury, která byla hlavně o starověkém Řecku se mi líbila. Hlavně proto, že miluju toto období a antickou mytologií. V epoše, ve které jsme si vyprávěli, četli a přehrávali starověké mytologické příběhy, jsem si uvědomil, jak moc jsou z pohledu dnešního člověka groteskní a trochu zvrácené. Ale detailně zpracované. Stručně řečeno epocha byla hezká, moc mě naučila a bavila.

FILIP

V epoše češtiny mě zaujalo to, že to bylo pohodové. Četli jsme knížky, navštívili knihovnu, dvě hodiny epochy krásně utekly. Referáty byly moc super. Celkem jsem si to užil.

ONDRA

V epoše češtiny jsme se ve skupině věnovali příběhu Odyssea, který vypráví o cestě krále Odyssea z trójské války domů na rodnou Ithaku za svojí ženou Penelopé a za synem. Na této cestě ho potká spousta dobrodružství. Příběh se mi líbil a jsem rád, že jsem ho mohl zpracovat.

TADEÁŠ

Epocha (alespoň ty části, na kterých jsem byl) se mi líbila. Velmi oceňuji prezentace mých spolužáků, kteří mnohdy dokázali svým poutavým výkladem zaujmout. I když většina řeckých bájí je depresivní. Líbilo se mi také čtení dramatu Médea, sice jsem ho nepřečetl celé, protože to bylo nad mé síly, ale bylo zajímavé sledovat, jakým jazykem to je napsané.

JEDNÍM Z MNOHA SPECIFICKÝCH VLASTNOSTÍ ŘECKÉHO DIVADLA, KTERÉMU JSME SE V ČESKÉM JAZYCE DLOUHO VĚNOVALI, JSOU MASKY.

Vzhledem k tomu, že jsme divadelně zpracovali starořecké drama Antigona, vyrobili jsme si svoje vlastní masky, abychom mohli divadlo prožít opravdu tak, jak se dříve hrálo.

Propojením hodiny výtvarné výchovy a češtiny mohly vzniknout jedinečné kousky masek, které odpovídají charakterům jednotlivých postav v divadle.

Přestože jsme se s vámi nepodělili o naše divadlo na měsíční slavnosti, rádi vám naše výtvary ukážeme alespoň zde na fotografii.

ANTICKÉ MASKY IOL

SPOLEČNÝ PROJEKT GRAFIKŮ

Reprodukční grafici 11G letos pracovali na společné ročníkové práci. V prvním ročníku mají žáci možnost vybrat si téma práce podle sebe. Někdo pracoval na vlastní knize, někdo vytvořil omalovánky či komiks, vzniklo i několik kalendářů. Cílem ročníkové práce je využít získaných znalostí za první pololetí a vytvořit samostatný projekt.

Ve druhém ročníku jsou žáci vedeni mistry k tomu, aby vznikl výrobek, který využívá náročnější prvky pro realizaci. Zvyšuje se požadavek na vazbu, na sazbu i na grafiku. Žáci většinou tvoří diáře s vazbou V8, vzniklo i jedno leporelo s autorskou pohádkou nebo katalog svatebních oznámení. Máme i několik sad různých hracích karet.

Letos jsme se s grafiky domluvili na společném projektu, který kromě větší náročnosti na realizaci, předpokládal také vzájemné sdílení a koordinaci jednotlivých úkonů. Téma bylo „Pohádková cesta“, tedy kniha s vazbou V8, která bude obsahovat sedm pohádek, přičemž každá z nich bude mít jinou výtvarnou podobu.

Z velké šíře nabídky pohádek lidové slovestnosti si grafici vybrali Jak dědeček měnil až vyměnil (Simona Filová), Kocour v botách (Milan Rajtr), O Budulínkovi (Matěj Dvořák), O Smolíčkoví (Kateřina Velechovská), O veliké řepě (Tomáš Ťuka). Perníková chaloupka (Barbora Krásová) a Šípková Růženka (Barbora Horáková).

Žáci si nejprve našli ty správné texty. To byl již na počátku velký oříšek, jelikož existuje několik verzí od každé pohádky. Nejde jen o to, že na internetu je spousta balastu, ale také o to, že těch původních sběratelů lidové slovesnosti bylo několik. Nříklad interpretace

Karla Jaromíra Erbena a bratří Grimmů je dost rozdílná. Texty jsme společně četli, hledali ten nejlepší a nám nejbližší, společně jsme je upravovali, až nakonec vznikly jejich finální podoby. Po společném čtení jsme si navzájem sdíleli obrazy, které se nám tvořily. Následovalo vytvoření harmonogramu prací, aby se časové rozmezí na projekt jasně ohraničilo. Pak už každý samostatně vypracoval maketu, aby bylo jasné rozdělení příběhu a ilustrací na rozmezí šestnácti stránek.

Lenka Šenková, mistr odborného výcviku

VYBRAL JSEM SI POHÁDKU O VELIKÉ ŘEPĚ, PROTOŽE MI JI DĚDA A BABIČKA VYPRÁVĚLI, KDYŽ JSEM BYL MALÝ KLUK

Nejdříve jsme řekli paní učitelce jakou pohádku každý bude mít a našli jsme si ji na internetu nebo v knížce. Pohádky jsme společně četli nahlas a řekli jsme si, jaké obrazy jsme viděli.

Nakreslili jsme každý maketu jak to bude vypadat a šli jsme vytvářet ilustrace v počítači.

Chtěl jsem všechny postavy k pohádce kreslit ve photoshopu, ale nešlo mi to, tak jsem si jednotlivé postavy nakreslil zvlášť na papír, obkreslil jsem je na pauzák a naskenoval do počítače. Otevřel jsem si photoshop a začal jsem vybarvovat jednotlivé obrázky.

Když jsem měl všechny obrázky vymalované, otevřel jsem indesign a dokument v rozměrech 105x148. Načetl jsem si tam texty a obrázky. Začal jsem to postupně skládat. Když jsem měl všechno hotové, udělal jsem si tiskové PDF, abych to mohl vytisknout a vytvořit složky papíru.

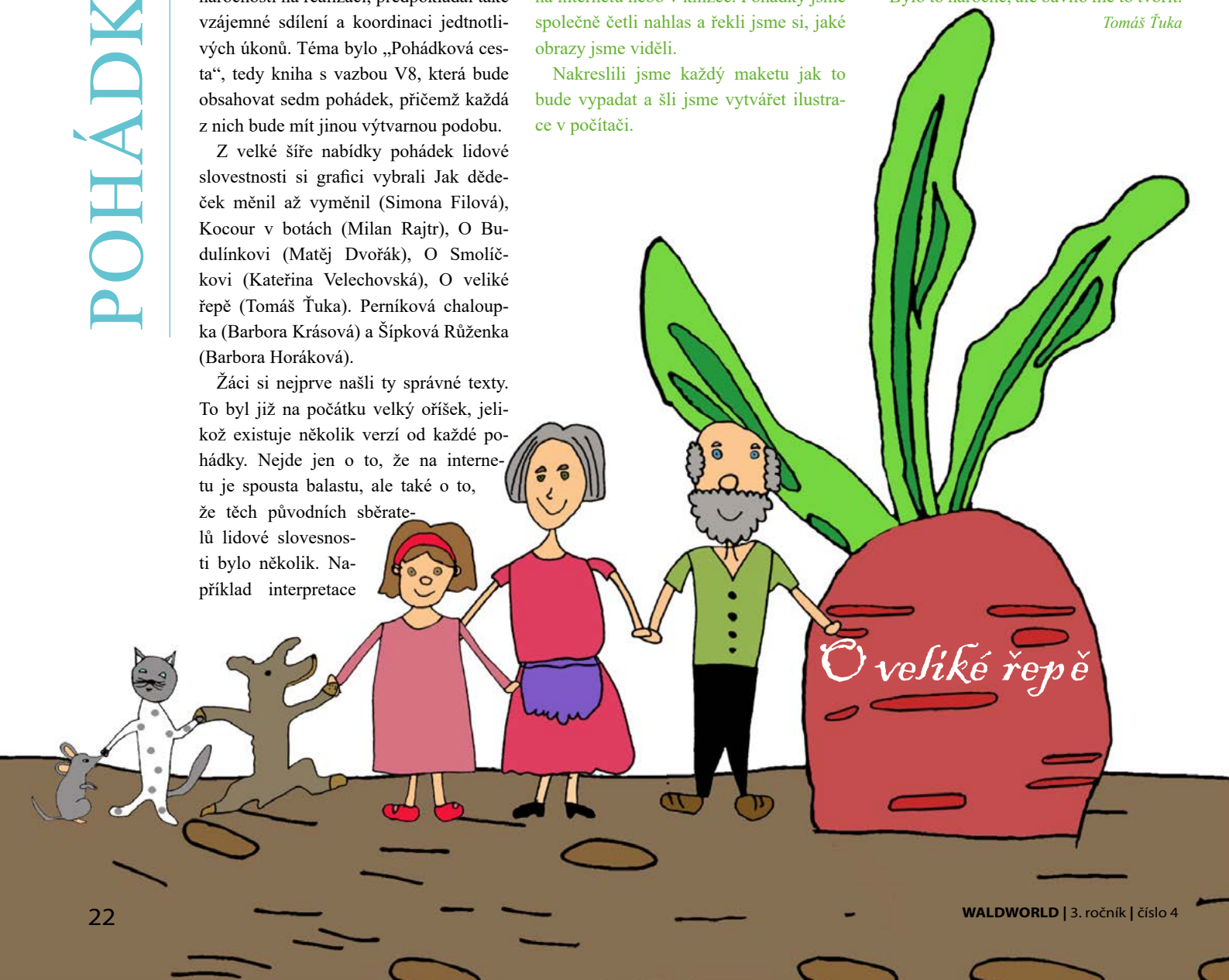
Připravil jsem si věci na šití knížky. Vzal jsem si sedm složek méj práce a šil jsem jednu složku za druhou a sešil jsem dva knižní bloky A6.

Když jsem to měl sešitý, vložil jsem složky do řezačky a seřizl tři vnější strany.

Desky na knížku a předsádku jsem vytvořil v počítači. Předsádkou jsem k sobě slepil knižní blok a desky.

Bylo to náročné, ale bavilo mě to tvořit.

Tomáš Ťuka

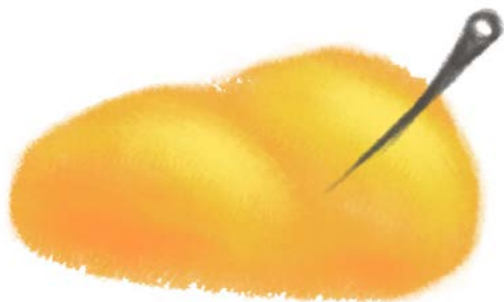

Dostali jsme za úkol ilustrovat pohádku. Na výběr jsme měli z pohádek, které se předávali po generace vyprávěním a vyvolávají v nás krásné dětské vzpomínky. Hlavně na ně nejsou žádná autorská práva. Já si vybrala Šípkovou Růženku. Potvrdilo se mi rčení, že se vždy navrátíme k první možnosti. Po mnoha variantách a vybírání jiných pohádek, jsem se tedy rozhodla, že Růženka bude asi nejlepší volbou. Náš postup byl následující, každý si našel text na internetu a upravil jej tak, aby se nám pohádka hezky četla. Poté jsme přečetli pohádku nahlas a každý řekl to, co si při čtení představil. Udělali jsme si maketu, načrtli ilustrace a rozdělili text na stránky. Pak už začal proces kreslení ilustrací. Měla jsem je přesně rozvrhnuté. Skončila jsem ale tak, že ilustrace dopadly a vypadaly úplně jinak, než jsem předpokládala. Pak jsme vše dali na tiskové archy a mohlo se tisknout. Při tisku jsme měli trochu problémy s papírem, který sice vypadá nádherně, ale v tiskárně se nám kroutil a ani při šití nezklamal, a i když jsme pracovali s přesností mistra, tak se trhal. Ale dokázali jsme to. Teda ještě úplně ne, musíme knížku slepit. Možná jsem to tu popsala jako procházku různým sadem, ale opravdu to tak nebylo. Ač se to nezdá, udělat knížku je dřina a objeví se takové maličkosti, kvůli kterým musíte začít znovu. Ale nezufovejte, výsledek pak stojí za to. Jako shrnutí bych asi řekla, že je to určitě zajímavá zkušenost, díky které jsme se hodně naučili.

Barbora Horáková

*Jak dědeček
měnil až vyměnil*

Pohádku jsem si vybrala jen tak první, co nebylo zabrané a přišlo mi do ruky, ilustrace jsem dělala jednoduché s tím, že jsem doufala, že si ulehčím práci, ale ono to tak vlastně nebylo a zhoršila jsem si jí, protože bylo složitější kreslit ve stylu, který jsem udělala z hlavy a neměla jsem k němu taková pravidla.

Sazba byla o něco lehčí, až na to, že se plány furt měnily. Po pár pokusech jsme se do tlačili až k vazbě, kterou jsem ještě neudělala. Vše, kromě obálky, šlo hladce. Možná protože většina už byla předpřipravená. S obálkou jsem se prala, jelikož tam bylo mnoho detailů a byl to větší obrázek. Občas jsem přemýšlela, zda nemám jít zpátky k tomu abstraktnímu stylu,

který jsem za tu dobu zdokonalila. Ale po pár dnech jsem to zvládla a teď čekám až si tu knihu vytisknu, sešiji a slepím.

Simona Filová

Jlustrovat pohádku pro mě bylo něco nového a něco s čím jsem neměl žádnou zkušenost. Byl to pro mě celkem děs, když jsem o tom poprvé slyšel, neměl jsem ani nápad, co vlastně budu ilustrovat, a tak jsem začal hledat něco, co by mi mohlo být aspoň trochu blízké. Přeskakoval jsem od nápadu k nápadu, až jsem se zastavil u kocoura v botách, kde jsem měl pocit, že mi to sedne a bude bavit ilustrovat. Jako první jsem si vzal text celé pohádky, který jsem si rozdělil tak, aby mi na každé stránce rozvíjel příběh a na základě toho, jsem si načrtnul maketu. Když jsem tohle celé měl, přišel problém toho, že jsem nevěděl, jak začít kreslit a jakým způsobem to budu ilustrovat. Kreslení nikdy nebyla moje silná stránka a spíše jsem se snažil najít cestu, jak to udělat na počítači. Zkoušel jsem to nejdříve vytvářet křivkami, ale to mi úplně nesedlo. Potom jsem zkoušel kreslit na grafickém tabletu, a to mi taky tak úplně nesedlo a byl jsem celkem v úzkých. Po pár minutách experimentování jsem si našel cestu tím, že jsem využil na každou část něco a vlastně jsem mixoval styl toho, jak jsem to ilustroval. Pozadí jsem dělal na grafickém tabletu a postavy jsem dělal křivkami. Potom co jsem si našel svůj styl, už to šlo skoro samo, a stránky jsem začal dělat jako o závod, i když to taky

nebylo vždy veselé, protože jsem několik věcí párkrát předělával, aby se mi to opravdu líbilo. Ke konci už jsem byl docela v úzkých s časem, a tak jsem potřeboval dodělat celou ilustraci co nejdříve. Čas jsem nakonec předběhnul, v klidu jsem všechno stihnul a vytvořil tiskové soubory, které jsem si v následujících dnech vytiskl a zkompletoval.

Milan Rajtr

O Smolíčkovi

Jpřesto, že jsme všichni pracovali na společné práci, byla každá pohádka jedinečná a osobitá. Každý jsme do toho dali svůj styl a emoci, kterou jsme pohádku vnímali.

Já jsem si vybrala pohádku O Smolíčkovi, protože, když jsem byla malá, rodiče mě s ní strašili, a proto jsem si ke své pohádce zvolila trochu ponurejší kresby. Na vytváření knížky mě asi nejvíce bavila kresba na počítači, jelikož jsem kreslila tabletem, se kterým jsem zkušenost neměla.

Kateřina Velechovská

Perníková chaloupka

Vybrala jsem si pohádku o Perníkové chaloupce. Měli jsme za úkol udělat knížku A6 s obálkou. Nejdříve jsem začala s knížkou. Našla jsem si text o Perníkové chaloupce. Text jsem si upravila a vložila jsem ho do indesignu. Potom jsem si nakreslila obrázky pomocí ilustrátoru. Obrázky jsem vložila do indesignu a upravila jsem je. Potom jsem to uložila jako PDF soubor, aby se to mohlo vytisknout. Vytisklou pohádku jsem si uřízla a sešila pomocí nitě a jehly. Obálku jsem nakreslila v ilustrátoru. Potom jsem ji vložila do indesignu a upravila, aby se dala vytisknout. Sešila jsem knižní blok, ořízla ho, obálku jsem přilepila ke knižnímu bloku předsádkou a knížka byla hotová.

Barbora Krásová

Součástí projektu je společná webová stránka **Pohádková cesta**. V předmětu webdesignu jsme letos měli workshop o tvorbě stránek na zakázku. Kromě využívání různých šablonových systémů jsme se naučili projekt naplánovat od prvotní komunikace s klientem přes drátěný model až k finálnímu grafickému řešení. Pro náš projekt jsme využili webovou šablonu, kterou nabízí google. Přes přiložený QR kód se na stránku dostanou všichni, kdo mají doménový účet na Waldorfské škole Příbram, tedy všichni žáci od 2. stupně výš a všichni učitelé.

Odkaz na webovou stránku
POHÁDKOVÁ CESTA

SUCHÁ JEHLA – GRAFICKÁ TECHNIKA TISKU Z HLOUBKY

Techniku suché jehly zavedl kolem roku 1480 anonymní jihoněmecký umělec. Do matrice se ryje ostrou jehlou, která zvedá kov. Po obou stranách vrypu vzniká tzv. grádek. Grádek se rychle opotřebuje a tím je limitovaná výše nákladu. Síla plechu se volí úměrně k velikosti desky. Vedle mědi se používá zinek, hliník, plexisklo a jiné umělé hmoty.

Zadání » Dostali jsme za úkol vybrat si a vyfotit průmyslovou architekturu na Březových horách.

Postup naší práce »

1. vyfotili jsme průmyslovou architekturu

2. fotku jsme upravili ve photoshopu, kde jsme ji zrcadlově obrátili a dali do černobílé
3. fotku jsme vytiskli
4. připravili jsme si plexisklo a obrousili jsme pilníkem ostré hrany a rohy
5. plexisklo jsme přilepili na výtisk a začali jsme rýt ostrou jehlou do plexiskla
6. když jsme měli hotovo, tak jsme na plexisklo nanесли velkou vrstvu barvy, pomocí hadru jsme barvu vmasírovali do vrypu, dlaní jsme odstranili přebytečný zbytek barvy

7. na navlhčený papír z předešlého dne jsme pomalu položili plexisklo a dali do lisu

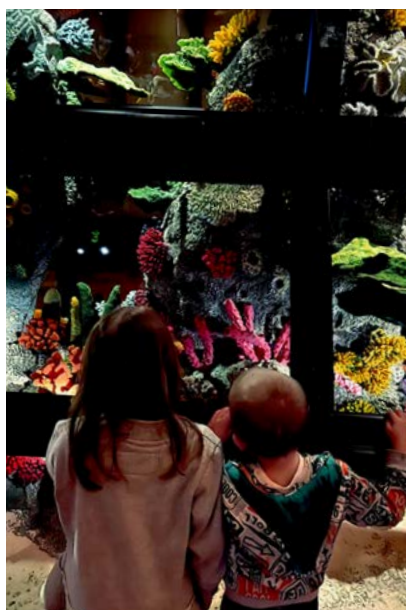
ŠEVČINSKÝ DŮL

Prohlídkový areál byl založen roku 1813. Návštěvník se zde může seznámit s hospodářsko-společenským a kulturním vývojem od středověku do 20. století ovlivněným dominantní hornicko-hutnickou pracovní činností na jedné straně a tradičními řemesly (voskařstvím, řezbářstvím, betlémářstvím, rozárnictvím, prstýnkářstvím, atd.) na straně druhé.

KAŽDÝ ROČNÍK MÁ SVÉ PRAKTIKUM NEBO ZAMĚŘENÍ.

Ve 12 třídách to je sociální praktikum, které spočívá v trávení času a pomoci různým sociálním skupinám (dětí, senioři, handicapovaní,...). Velká část třídy si vybrala jako svou cílovou skupinu děti, jiní trávili čas se svými prarodiči. Při vzájemném sdělování dojmů měla většina pozitivní zážitky a zkušenosti. Shodli jsme se, že nás to velmi obohatilo v různých směrech.

Během sociálního praktika jsem byla obklopena svou neteří a synovcem. Společný čas jsme trávili hlavně na různých výletech či procházkách, ale stihli jsme se věnovat také kresbě a plnění úkolů v pracovním sešitě s předškoláčkou. Překvapilo mě, jakým způsobem mi zvládala pětiletá holčička pomáhat a podpořit mě, když měl její bratr nějaký zásek nebo nechtěl poslechnout. Při hodinách ve škole jsme se zabývali dětmi v tomto věku, proto jsem byla ráda za příležitost porovnávat nabyté vědomosti s vlastními zkušenostmi.

Adéla Kuglerová

Na sociálním praktiku jsem byla v dětském hlídačím studiu Jája. Chodí tam děti od dvou do tří let, na které dávají pozor většinou dvě asistentky. Ty mají respektující a láskyplný přístup k dětem. Otevřeně komunikují s rodiči, dbají na individuální potřeby dětí a podporují jejich motorický vývoj. Ve studiu Jája se děti vedou k maximální možné samostatnosti a dodr-

žují se pravidla, která si asistentky s dětmi stanoví. Mají jasný řád dne. Pro děti je to přehledné a dobře se zorientují. Byla jsem tam týden a s dětmi jsem si to užila. Byly moc hodné. Naučilo mě to větší trpělivosti a dovolilo mi to rozvíjet mou kreativitu.

Tereza Hýblerová

va bývalé školky, takže to vypadá jako socialistická kostka, ale za to s velkou zahradou, prolézačkami a teráskou. Celá tahle organizace spadá pod arcidiecézní charitu a ředitelkou je řádová sestra, která je opravdu parádní. Funguje to na principu, že žena, která se ocitne v tíživé situaci, může do domu nastoupit na rok s tím, že přes ten celý rok je jí poskytována pomoc. Pomoc se týká třeba finanční gramotnosti, psychické péče a přípravě zas na "normální život" V celé této organizaci pracují převážně ženy. Zúčastnila jsem se třeba vaření s maminkami. Probíhalo to tak, že se sešlo pár maminek v kuchyňce a vedla je jedna sociální pracovnice. Ukazovala, jak jednoduše a hlavně levně se dá uvařit. Ale taky šlo o to, že si s nimi během vaření povídala o jejich dětech a tak. Snažila se jim ukazovat, jak by třeba měly v nějaké hádce reagovat a jak by to měly udělat „správně“. A pak jsem se převážně zúčastňovala práce s dětmi. Třeba, jak probíhá doučování nebo batolecí kroužek.

CO MI SOG.
PRAKTIKUM
DALO?

AZYLOVÝ DŮM

Vybrala jsem si azylový dům Gloria pro matky s dětmi. Přišlo mi to zajímavé, protože mám ročníkovou práci na téma Ženství. Být v kruhu žen, co to v životě neměly jednoduché, mi zkušenosti rozhodně rozšířilo. Než jsem nastoupila, musela jsem poslat motivační email, aby viděli mou snahu. Byla jsem z toho opravdu nervózní, protože jsem vůbec nevěděla, co očekávat a co se na mě chystá. Hned můj první dojem byl zvláštní. Je to budo-

Doučování probíhá tak, že přijdou max. 2 děti najednou, vezmou si s sebou úkoly ze školy a dělají je se sociální pracovnicí, která má na starost děti. Batolecí kroužek byl vlastně skoro každý den, stejně jako doučování. Maminky, které si třeba potřebovaly jít něco zařídit nebo nakoupit, tam nechaly svoje děti. A sociální pracovnice si s nimi hrála nebo třeba malovala. Hlavní úkol byl je zabavit. Stejný princip jako školka, ale jen na dvě hodiny denně. Byly tam opravdu malé děti, takže to ně-

JE MI 75 LET.

VÁŠE SOCIÁLNÍ PRAKTIKUM MI PŘIŠLO VELMI VHOD. VE SVÉM VĚKU UŽ NEZLÁDÁM SPoustu VĚCÍ TAK, JAKO DŘÍV, PROTO JSEM JÁ I STANDA TENTO TÝDEN VYUŽILI MAXIMÁLNĚ ZODPOVĚDNĚ.

NAŠE SPOLUPRÁCE ZAČÍNALA RÁNO V 8hod. A KONČILA OCA VE 14hod. PRVNÍ DEN BYL ODDECHOVÝ, PROMÍTALI JSME SI FOTOGRAFIE, LUŠTILI KŘÍŽOVKY, SUDOKU OSMISĚRKY A.T.D.

DALŠÍ DNY MI STANDA POMÁHAL VE VŠEM, O CO JSEM HO POŽÁDALA. VOZIL MĚ PO OBCHODECH, KDE JSEM NIKDY NEBYLA, ANI BYCH SE TAM NEDOSTALA. DOVEZL MĚ KE KAMARÁDCE KTEROU UŽ JSEM DLOUHO NEVIDĚLA. KROMĚ TOHO MI POMÁHAL UKLÍZET (PRO MĚ NEPŘÍSTUPNÉ PROSTORY), VAŘIT A NA ZAHRÁDCE MI ZRYL ZÁHONY. VE STŘEDU SÁM VAŘIL A VYBÍLIL KOUPELNU.

NA ZÁVĚR TÝDNE JSME BYLI V PRAZE NA VAPLOVĚ MOSTĚ, STAROMĚSTSKÉM NÁMĚSTÍ, PALADIU A PROŠLI JSME SE PO STÁŘEM MĚSTĚ.

SE STANDOU JSEM BYLA VELMI SPOKOJENÁ KRÁSNÝ A UŽITEČNÝ TÝDEN, KÉŽ BY TAKOVÝCH BYLO VÍC!

DĚKUJI

Š. Škopíčková

~ PŘEVLEKÁNÍ, PŘEBALOVÁNÍ! ~

▲ ukázka z práce Rozálie Zemánkové

kdy bylo opravdu náročné. Působilo to na mě na jednu stranu hezky, že si tak lidé pomáhají. Ale na druhou stranu hrozně smutně. Po týdnu jsem se cítila neuvěřitelně slabá a vyšťavená. Bylo to pro moji psychiku hrozně náročné. Určitě bych nechtěla pracovat v nějakém takovém zařízení. Bylo mi líto dětí, když jsem věděla, že tím budou doprovázeny už celý život. Ale také maminek, které zde byly, protože si zažily domácí násilí nebo byly závislé na drogách. Najednou jsem si uvědomila, jak moc vděčná jsem svým rodičům, že i když to bylo jakékoliv, tak jsem vždy měla střechu nad hlavou, jídlo, pozornost a lásku.

Barča Hornová

Své sociální praktikum jsem trávila v mateřské školce. Bylo krásné trávit čas s dětmi, které řeší jen jakou pastelku si mají vybrat nebo co bude k obědu. Tento týden mě ve spoustě směrů obohatil. V psychologii probíráme předškolní věk, tak bylo skvělé to pozorovat v praxi. Uvědomila jsem si spoustu věcí, například jak hra s kostkami dítě rozvíjí v mnoha směrech – jemnou motoriku, kreativní myšlení. Kostky musejí skládat tak, aby jim to nespadlo a některé stavby byly opravdu úžasné. Jsem ráda za tuto zkušenost.

Johana Pechová

◀ ukázka z práce Jiřeny Melton

Moje babička... začala bych tím, že se jmenuje Isobel Melton. Svoji babičku z celého mého srdce miluji. Vždy mi je oporou a nedokážu si představit život bez ní.

Popsala bych ji jako energickou, plnou života a vždy připravenou čelit si nadcházející moment. Takže takový typický lev.

Ze posledních pár let jsem s ní ohromně sblížila. Kvůli vzdálenosti, kterou mezi sebou máme ne vždy bylo jednoduché zůstat v kontaktu. Teď jsem ale hrozně vděčná, že je v životě mém. Vnímám ji jako velký vzor, společně s dědou.

SOCIÁLNÍ PRAKTIKUM

Upřímně jsem se ze začátku sociálního praktika velmi bála. Nevěděla jsem, kam půjdu, co tam budu dělat a jak se celý projekt vyvine. I díky těmto obavám se tento týden velmi vydařil. Trávila jsem čas se šestnáctiletou Anežkou, která pobývala u nás doma. Anežka je dívka s velmi pestrým zdravotním i psychickým stavem. Nejvíce jsme se zaměřily na její úzkost a mentální anorexii. Byla jsem nadmíru šťastná, když mi Anežka řekla, že tento týden žádné úzkosti neměla a já tak věděla, že jsem pro ni připravila dobré prostředí. Pomáhala jsem s jídelníčkem. Přidala jsem svačiny a obědy ve škole, kde nesní běžně nic. Snídaně jsme nezkoušely, protože už to vypadalo jako moc velké sousto. Tento týden jsem nejen já zjistila mnohé o Anežce, ale i ona sama o sobě. Dalo mi to mnohé. Viděla jsem, jak moc dokáže negativní chování rodičů ovlivnit dítě. To, jak důležitá je pro dítě stabilní domácnost. Tyto věci slyšíme běžně. Říkají se jako básnička, ale nemyslím si, že chápeme jejich pointu v celém rozsahu. Teprve díky opravdovým příběhům poznáváme smysl těchto slov.

Silvie Pípalová

